

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1136

гр. София, 07.02.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в закрито заседание на 07.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

като разгледа дело номер **2591** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето (ЗЗ) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Г. Н. Ц. срещу експертно решение (ЕР) № 0068 от 21.01.2022 г. от зас. 012 на Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК). С решение № 7350/02.12.2022г. ЕР е изменено отчасти и жалбоподателката е осъдена да възстанови направените по делото разноски.

С молба от 03.01.2023г. процесуалният представител на жалбоподателя е поискал изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските, като бъде отменено осъждането на жалбоподателката да заплати суми за юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника и за възнаграждение на вещо лице по сметка на съда. Молбата е съобщена на ответника на 06.01.2023г. и същият не е представил становище по искането.

След като обсъди доводите, изложени в последното и обстоятелствата по делото, съдът в настоящия състав намира, че искането е допустимо, като направено от активно легитимирана страна в срока по чл.248, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим на основание чл.144 АПК. Разгледано по същество, то е неоснователно.

Както е посочено в мотивите на решението, възнаграждението за юрисконсулт е дължимо на основание чл.143, ал.3 АПК. Определеният размер е минималният, предвиден в чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съгласно чл.78, ал.8 от ГПК. На основание чл.78, ал.6, изр.2 във вр. с ал.3 от ГПК., субсидиарно приложим съгласно чл.144 АПК, жалбоподателят следва да заплати в полза на съда и дължащите се такси и разноски, чиито общ размер е 517 лв., от които 10 лв. – държавна такса и 507 лв. – възнаграждение за вещо лице. Тъй като не е налице основание за отмяна на оспореното ЕР изцяло или отчасти, възстановяване на разноските е дължимо в цялост от жалбоподателката.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

I. ОТХВЪРЛЯ искането на Г. Н. Ц., с ЕГН [ЕГН], направено с молба от 03.01.2023г., за изменение на решение № 7350/02.12.2022г. по адм. д. № 2591/2022г. на Административен съд София град, в частта за разноските.

II. УКАЗВА на жалбоподателката в 7-дневен срок от съобщаването:

- да заяви, следва ли подадената на 03.01.2023г. молба да се счита за касационна жалба срещу решение № 7350/02.12.2022г. по адм. д. № 2591/2022г. на Административен съд София град, в частта за разноските;

- ако оспорва същото, да представи документ за платена държавна такса по сметката на Върховния административен съд в размер на 30 лв., на основание чл.227а, ал.4 във вр. с §1, т.7 от Допълнителната разпоредба на АПК.

Определението в частта му по т.I подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

В частта му по т.II определението не подлежи на обжалване.

Съдия: